

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.02.1969, sp. zn. 1 Cz 84/68, ECLI:CZ:NS:1969:1.CZ.84.1968.1

Číslo: 73/1969

Právní věta: Krátkodobý pobyt nezletilého dítěte u rodiče, jemuž nebylo svěřeno do výchovy, není zpravidla důvodem dočasného zproštění tohoto rodiče povinnosti platit výživné. /1/ I kdyby ve výchově a výživě nezletilého oprávněného došlo ke změně poměrů trvalejší povahy, nebo kdyby mu povinný hradil nejen každodenní, nýbrž i jiné potřeby, mohl by tyto okolnosti posoudit pouze soud příslušný podle § 88 písm. c), § 176 o. s. ř.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 27.02.1969

Spisová značka: 1 Cz 84/68

Číslo rozhodnutí: 73

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výchova dítěte, Výživné, Výživné dítěte

Předpisy: 94/1963 Sb. § 28

§ 50

§ 85

§ 96 99/1963 Sb. § 269

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 73

Krátkodobý pobyt nezletilého dítěte u rodiče, jemuž nebylo svěřeno do výchovy, není zpravidla důvodem dočasného zproštění tohoto rodiče povinnosti platit výživné. 1)

I kdyby ve výchově a výživě nezletilého oprávněného došlo ke změně poměrů trvalejší povahy, nebo kdyby mu povinný hradil nejen každodenní, nýbrž i jiné potřeby, mohl by tyto okolnosti posoudit pouze soud příslušný podle § 88 písm. c), § 176 o. s. ř.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 27. 2. 1969, [1 Cz 84/68](#).)

Usnesením okresního soudu v Kolíně ze 4. 4. 1968 byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného k vydobytí dlužného výživného pro oprávněného nezletilého P. Č. v částce 60 Kčs a od 1. 4. 1968 běžného výživného v částce 250 Kčs měsíčně; povinný zaplatil totiž na výživném dne 11. 1.

1968 pouze 190 Kčs, ačkoli byl povinen k placení 250 Kčs měsíčně.

Proti tomuto usnesení podal povinný odvolání s tím, že si z výživného za měsíc leden 1968 odečetl částku 60 Kčs, poněvadž byl z nezletilým na týdenní dovolené v horách; v dalších měsících platil výživné včas a řádně. Při krátkodobé péči o nezletilého si odečítal poměrné částky z výživného i v minulých letech a matka nezletilého neměla proti takovému postupu žádné námítky.

Usnesením okresního soudu v Kolíně z 24. 5. 1968 byl výkon rozhodnutí zastaven podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Okresní soud zjistil, že nezletilý oprávněný byl skutečně o vánocích 1967 po dobu jednoho týdne na rekreaci na náklady povinného, který si i dříve odečítal poměrné částky z výživného, jestliže měl nezletilého u sebe. Za tohoto stavu, kdy povinnému vznikly s pobytem nezletilého oprávněného na rekreaci určité výlohy, zatímco matka nevynakládala v téže době nic na jeho výživu, pokládal okresní soud návrh na zastavení výkonu rozhodnutí za důvodný.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl usnesením okresního soudu - pokud jím byl zastaven výkon rozhodnutí k vydobytí dlužného výživného v částce 60 Kčs - porušen zákon a v uvedeném rozsahu jej zrušil.

Z odůvodnění:

Výživné pro nezletilé děti slouží nejen k uspokojování jejich výživy v užším smyslu, nýbrž i k uspokojování všech odůvodněných hmotných potřeb (šatstvo, prádlo, obuv) i dalších potřeb důležitých k úspěšné výchově dítěte (vzdělání, příprava na budoucí povolání, kulturní, sportovní a rekreační potřeby). Některé z těchto potřeb jsou uspokojovány každodenně, některé jednorázově v delších obdobích. Rodič, u něhož tráví nezletilé dítě určenou kratší dobu, hradí po tuto dobu zpravidla toliko každodenní, nikoli ostatní potřeby dítěte. Již z toho vyplývá, že krátkodobý pobyt nezletilého dítěte u rodiče, jemuž nebylo svěřeno do výchovy, není zpravidla důvodem dočasného zproštění tohoto rodiče povinnosti platit výživné.

I kdyby však ve výchově a výživě nezletilého oprávněného došlo ke změně poměrů trvalejší povahy, nebo kdyby mu povinný hradil nejen každodenní, nýbrž i jiné potřeby, mohl by tyto okolnosti posoudit podle § 50 odst. 2 a § 28 zák. o rod. pouze soud příslušný podle § 88 písm. c), § 176 o. s. ř.; v žádném případě nebyl oprávněn o nich rozhodovat soud příslušný k nařízení výkonu rozhodnutí. To vyplývá z ustanovení § 269 odst. 3 o. s. ř., podle něhož jako důvod k zastavení výkonu rozhodnutí nelze uplatňovat, že se změnila okolnosti rozhodné pro výši a trvání dávek (§ 163 odst. 1 o. s. ř.).

Jestliže okresní soud postupoval jinak, porušil zákon v ustanoveních § 268 odst. 1 písm. h), § 269 odst. 3, § 88 písm. c), § 176 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 85 odst. 2, § 96 odst. 1, § 50 odst. 2 a § 28 zák. o rod.

1) Srov. rozhodnutí uveřejněné pod č. 31/1962 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR.